

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniae Agrippinae, 1653

4. Mundus-Mare turbidum tumultuosum, infidum, naufragum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

& dices: te mori potius velle, quàm sic vivere: dulciorem esse mortis amarorem, amarissima vitæ dulcedine. Fluvialis aqua dulcis est, sed in eâ non nisi pusilli natitant pisces: majores si ingrediantur, nō immorantur, nisi capi velint, vel immori, sed semper ad terminum harum dulcium undarum, id est; salissimas properant.

ARTICULUS IV.

MUNDUS - MARE

Turbidum, tumultuosum, infidum, nauisfragium.

SIT indubitatum, Mundum non Mare solùm esse, sed Mare fœdis omnium Satyricorum epithetis infame, procellis ac atrocissimis tempestatibus semper obnoxium. In quo, ut cantat Psalm. ciii. *purpuratus Palmista, ascendunt montes, & descendunt campi:* id est, ventorum vi attolluntur undæ & fluctus in montium altitudinem, deinde, sternuntur velut in camporum planitiem, & placidissima æquora. Non desunt in hoc Mari æstus perpetui, quibus, siue certis horis intumescit, siue detumescit aliis, semper tamen reciproco cursu & recurso, turbinis instar, concutitur. Spirant continuò in hoc Mari impetuosi flatus ecnephix procellarum genitores, submersionis certissimi indices: dominantur quotidie in gyrum contorti typhones, infallibilis navigantium pernicies, & interitus, qui non vela tantùm, sed ipsa etiam navigia contorta frangunt, & ubi luserunt, sorbent. Pervagantur semper in hoc archipelago concitatissimi præsteres, qui proxima quæque non prosternunt solùm, sed amburant quoque; & ipsum hoc Mare concepto igne cupiditatum ad bullientis aquæ naturam redigunt. Maius hic pericu-

periculum est à ventis ambitionis, & turbine luxuriantis lascivix, quàm in illo fabuloso, cujus descriptio non tam est pelagi, quàm Mundi. In quo semper

Venti, velut agmine facti.

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant.

Vnà Eurusque Notusque ruunt, creberque procellis,

Africus, & vastosvolvunt ad littora fluctus.

Quanta inde calamitas?

Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum.

Eripuit subito nubes coelumque diemque

Vectorum ex oculis: ponto nox incubat atra:

Intonuere poli, & crebris nucat ignibus aether,

Presentemque viris intentant omnia mortem.

Cùm igitur MUNDUS haud paullò minoribus concutitur procellis, quàm Mare quodlibet, & magis impetuosius agitentur ventis, qui in illo, quàm qui in Mari navigant, providendum est de remedio, ne abripiantur naues, & ventis expositæ, sine retinaculo pereant.

ARTICULUS V.

DEUS - RUPES.

EXPERIENTIA nauigantium exploratum est, ut navis in mari decumanis fluctibus non rotetur, vageturque in incertum, & in syrtes, aut breuia allidat, optimum esse, si applicetur Rupi tam immotæ ac immobili, quàm fuit in illa à Poëtis decantata cautes Marpesia: nam si illi adhæserit firmissimè nulla ventorum vi diuelli poterit. RUPES autem inconcussa, & moveri nescia est DEUS. Hoc illum symbolo designat arcano loquendi modo divinus scriptor, dum ejus immobilitatem indicare in-

R r s tendit,